

בס"ד. שיחת יום ג' פ' לך לך, ד' מרחשון ה'תשכ"א

— ביחידות כללית לתושבי כפר חב"ד שליט"א —

בלתי מוגה

א. אף שהבא לקמן דובר כבר עם אנשים פרטיים, מ"מ, כיון שיש מעלה בהכלל על הפרט, שמלבד צירוף ריבוי פרטים ישנו גם האור העולה על כולנה (כדאיתא בתניא¹), לכן ידובר על זה עוה"פ, וכיון ש"אי אפשר לבית המדרש בלא חידוש"², הרי מסתמא יהי' בזה גם חידוש.

ב. כפר חב"ד, שייסדו רבינו נשיאינו, הוא לא רק שטח ומקום מסויים, ולא רק עבור אנשים פרטיים ומשפחות מסויימות שנמצאים שם, אלא זהו מקום שנוגע עבור הסביבה והשטח של ארץ ישראל כולה, ובמילא גם עבור כללות בני ובנות ישראל בכל העולם³.

ומזה מובן ב' נקודות:

א) הכח שניתן לכל אחד מתושבי כפר חב"ד — אינו רק כפי שניתן כדי לפעול במקום מסויים, אלא כדי לפעול בכללות בני".

ב) גודל הזכות, והחוב והאחריות שיש בזה.

ג. כל תושבי כפר חב"ד הם שלוחים של הרבי, וצריכים הם לפעול ולסייע בעניני הכפר.

הכוונה בזה היא — לא רק בנוגע לענינים רוחניים, אלא גם בנוגע לענינים גשמיים כפשוטם, כמו נקיון ושכלול הכפר, וגם בדברים קטנים, ומה גם שיתכן שאינם דברים קטנים.

וע"ד מ"ש הרמב"ם⁴ בביאור הטעם דלבישת בגדי כהונה, שזהו בפשטות בשביל הרושם והיופי כפשוטו, וכך גם כפר חב"ד שנתייחד ע"י הרבי, שצריך להיות באופן של יופי ("ס'זאָל האָבן אַ פנים") בגשמיות כפשוטו.

ובפרט בהענינים הבולטים לעין, הן בבנינים פרטיים והן בבנינים

238. חכ"ד ע' 258. חכ"ו ע' 132. חכ"ז ע'

453. ועוד.

(1) שעהיה"א פ"ב.

(2) חגיגה ג, א.

(3) ראה גם תו"מ ח"ז ע' 92. חכ"א ע' (4) מו"נ ח"ג פמ"ה.

ציבוריים, ולדוגמא: כאשר עורכים "הנחת אבן פינה", וכעבור שנה עדיין לא עומד הבנין על תילו, שזהו דבר הבולט לעין, ולכן צריך לתקן זאת בזריזות ובמהירות.

וכפי שאמר הרבי פעמים רבות⁵, שכאשר מתקנים בהציור קו אחד, הרי זה מייפה, משפר ומשנה את כללות הציור.

ובענין זה צריכים לעסוק לא רק האנשים שנתמנו לעסוק בזה במישרין, אלא גם כל אחד מתושבי כפר חב"ד, כיון שכל אחד הוא שליח של הרבי, מייסד הכפר.

וכמו"כ בנוגע לענינים רוחניים — הרי זה נוגע לא רק אל הרב, מרא דאתרא, ולא רק ל"ועד הרוחני" — שהם בודאי צריכים לעסוק בזה, במכ"ש וק"ו — אלא גם כל אחד מתושבי כפר חב"ד, שייסד רבינו נשיאינו, צריך להשתדל שיהיו "לשם ולתפארת",

החל מבית-הכנסת ובית-המדרש, ולהבדיל, בית הטבילה, וכן כל המוסדות שבכפר: תלמוד-תורה, בית-רבקה, בית-ספר למלאכה — שיהיו בתכלית השלימות כפי רצונו של הרבי, ו"כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה'".

ויה"ר שתעסקו בזה כפי הכחות שלכם ועוד יותר מזה, כי "הוא יכלכלך"⁷, שינתנו לכם כחות לפעול עוד יותר ממה שיכולים.

ד. ועתה, הנני ממנה אתכם בתור שלוחים שלי, למסור את הדברים הנ"ל לכל אחד ואחת — "כה תאמר לבית יעקב, אלו הנשים, ותגיד לבני ישראל, אלו האנשים"⁸ — כולל גם קטנים וקטנות,

כי, אע"פ שבעניני מצוה יש חילוק בין גדול לקטן, הרי, כשמדובר אודות קידוש שם ליובאוויטש, אין חילוק בין גדולים לקטנים, ואדרבה, לפעמים יכולים הקטנים לפעול עוד יותר,

והיינו, שגם תלמיד ב"חדר", בבית-ספר למלאכה, או ילדה בבית-רבקה, שומע ("דערהערט") זאת ונעשה מונח אצלו ("עס לייגט זיך אָפּ ביי אים"), ועד שנעשה "טופח על מנת להטפוח".

ה. תמסרו את הדברים הנ"ל בשמחה ובטוב לבב, ויהיו הדברים

(7) תהלים נה, כג. וראה סה"מ עזרת ע' קז. תפ"ח ע' כח. תרצ"ט ע' 21. ועוד.

(8) יתרו יט, ג ובמכילתא ופרש"י עה"פ.

(9) ל' חז"ל — ברכות כה, רע"ב. ועוד.

(5) ראה גם סה"מ תרצ"ב ע' שכ. סה"ש תרצ"ו ע' 46. אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ג ע' שזו.

(6) ישע"י סא, ט.

יוצאים מן הלב, ובמילא יהיו גם נכנסים אל הלב¹⁰, ולא יסתפקו בכך ש"רחמנא לבא בעי"¹¹, אלא באופן ש"לבא פליג לכל שיפיין"¹²,

וכך יהי' הן ביום ראשון, הן ביום שני, הן ביום שלישי, הן ביום רביעי, הן ביום חמישי, הן ביום ששי, ועד לשבת ויום-טוב, ובמילא תהי' גם הרחבה בגשמיות כפשוטו,

והיינו, שלא יהי' באופן ד"הכנעני אז בארץ", ש"הולך וכובש כו" (כמ"ש בפרשת השבוע¹³), אלא "ונהפוך" — שכפר חב"ד יתרחב ויתפשט, וכמ"ש¹⁴ "מעט מעט אנרשנו גו' ונחלת את הארץ", עד שיתפשט בכל ארץ ישראל, ומשם — בכללות העולם כולו, ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו, אמן.

* * *

[בסיום היחידות, פנה כ"ק אדמו"ר שליט"א להרב דכפ"ח הרש"ז גרליק, ואמר:

איתא במדרש¹⁵ "עד שמשה כותב את התורה נשתייר בקולמוס קמעא, והעבירו על ראשו, וממנו נעשו לו קרני ההוד".

ולכאורה, הרי הקב"ה ידע כמה דיו צריך לכתובת התורה, וא"כ, למה נשתייר בקולמוס קמעא?

אך הענין הוא — שעניני קדושה הם בלי גבול, ולכן נשאר תמיד קמעא.

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:) ברצוני להתוועד עוה"פ עם הנוסעים].

רע"ב. רכא. ב. רלב, א.

(13) לך לך יב, ו ובפרש"י.

(14) משפטים כג, ל.

(15) תנחומא ס"פ תשא. וראה תו"ש תשא

לד, כט (אות רלא).

(10) ראה ס' הישר לר"ת שי"ג. הובא

בשל"ה סט, א. ועוד.

(11) סנהדרין קו, ב ובפרש"י. זהר ח"ב

קסב, ב. ח"ג רפא, רע"ב.

(12) ראה זהר ח"ב קנג, א. ח"ג קסא,